

Den 11. december 2020 kl. 12:05 blev fogedretten sat på Retten på Frederiksberg, Howitzvej 32 af dommer Dan Bjerring.

Der blev foretaget FS 11-10299/2020

Copyright Management Services LTD
43 Berkeley Square
W1J 5AP London mod
S

Ingen var tilsagt eller mødt.

Fogedretten afsagde

KENDELSE

Copyright Management Services Ltd (CMS) har den 29. september 2020 anmodet om berømmelse af fogedforretning under henvisning til, at S ikke har betalt gælden i henhold til udeblivelsesdom af 1. august 2019 i sag BS-35541/2018-FRB.

Udeblivelsesdommen, hvorved S blev dømt til at betale 7.500 kr. i overensstemmelse med CMS' påstand, drejer sig om påstået ulovlig download og fildeling af filmen "London Has Fallen", og er således én af de mange sager i det såkaldte fildelingssagskompleks.

Efter dommens afsigelse har det imidlertid vist sig, at CMS ikke har været berettiget til at anlægge sagen og de øvrige sager, som CMS havde anlagt i komplekset. Der henvises herved til Østre Landsrets domme af 8. april 2020, hvoraf den ene dom er gengivet i U 2020.2014. Der henvises endvidere bl.a. til de 39 kendelser af 23. april 2020, hvorved Retten på Frederiksberg afviste de sidste verserende CMS-sager i komplekset fra retten, jf. opslag herom af samme dato på rettens hjemmeside. Der henvises i øvrigt til de 9 kendelser afsagt af Østre Landsret den 4. december 2020 og de mere end 60 kendelser afsagt af Københavns Byret, som omtalt på disse retters hjemmesider ved opslag af henholdsvis 4. december og 8. juli 2020, samt dom af 17. september 2020, afsagt af Retten i Herning, som omtalt på Retten i Hernings hjemmeside ved opslag af 2. november 2020.

Retten på Frederiksbergs udeblivelsesdom af 1. august 2019 i sag BS35541/2018-FRB er således positivt forkert, da CMS ikke har været rette sagsøger.

Hertil kommer imidlertid, at oplysningerne om sagsøgte, S's, identitet er tilvejebragt gennem en editionskendelse, der også har vist sig at være

forkert, jf. Østre Landsrets kendelse af 7. maj 2018, gengivet i U 2019.2019, og som CMS i øvrigt heller ikke var rette rekvirent for.

S er desuden aldrig blevet orienteret om editionssagen eller kendelsen og har således ikke haft mulighed for at varetage sine interesser i den forbindelse eller efterfølgende at kære editionskendelsen. Om denne problemstilling kan der endvidere nærmere henvises til det ovenfor omtalte opslag på Retten på Frederiksbergs hjemmeside den 23. april 2020 og de herved offentliggjorte retsbøger fra tre af de i alt 39 kendelser, hvorved Retten på Frederiksberg afviste de sidste verserende CMS-sager fra retten.

De oplysninger om download og ”mere end 100” såkaldte ”delinger” af filmen ”London Has Fallen”, som S angiveligt skulle være ansvarlig for, og som skulle udgøre grundlaget for, at kravet om betaling af de 7.500 kr. var berettiget, har endvidere efterfølgende vist sig at være utilstrækkelige og ukorrekte. Der henvises herved til ovennævnte opslag af 23. april 2020 på Retten på Frederiksbergs hjemmeside og de her offentliggjorte retsbøger for en nærmere gennemgang af disse spørgsmål.

Der henvises endvidere til retsbøgerne offentliggjort på Retten på Frederiksbergs hjemmeside den 16. juni 2020, hvorved retten i forlængelse af bl.a. de tidligere afsagte 39 kendelser, har konstateret bl.a., at en række yderligere forhold i sagen og øvrige tilsvarende sager i sagskomplekset rejser spørgsmål om, hvorvidt standardpåstanden i samtlige af sagerne om betaling af 7.500 kr. er et til lejligheden arbitrært fastsat beløb, og ikke et beløb, der er udtryk for et reelt krav på erstatning, vederlag eller godtgørelse efter ophavsretslovens § 83.

Det bemærkes i øvrigt konkret i forhold til denne sag, at der er domfældt for, at S har ”fildelt/downloadet” filmen ”London Has Fallen” den ”11/6/2016 kl. 22:11”. Dette tidspunkt fremgår imidlertid ikke umiddelbart af log-oplysningerne, der er fremlagt som sagens bilag 2, og ifølge disse log-oplysninger, sammenholdt med CMS’ anbringender, skulle S have downloadet ”London Has Fallen” – og kun denne film – 283 gange i perioden 27. april til 11. juni 2016.

Da det således sammenfattende kan konstateres, at domhaver efter udeblivelsesdommen af 1. august 2019 i sag BS-35541/2018-FRB har vist sig at være et selskab, der ikke var rette sagsøger, og som ikke var berettiget til at behandle personoplysninger om sagsøgte – nu domfældte – og da det krav, selskabet har fået tilkendt ved dommens konklusion, hviler på de af selskabet afgivne positivt urigtige oplysninger, herunder om ”delinger” af filmen, er dommen herefter en nullitet, der ikke kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse i medfør af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 1, og § 480, og retten afviser derfor sagen, jf. retsplejelovens § 489, stk. 1.

Thi kendes for ret

Denne sag afvises fra retten.

Sagen sluttet.

Fogedretten hævet.